

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1106/2013

2013 m. lapkričio 5 d.

kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto tam tikroms importuojamoms Indijos kilmės nerūdijančio plieno vieloms, galutinis surinkimas

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą, pateiktą pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

1. Laikinosios priemonės

- (1) 2013 m. gegužės 3 d. Europos Komisija (toliau – Komisija) Reglamentu (ES) Nr. 418/2013 ⁽²⁾ (toliau – laikinasis reglamentas) tam tikroms į Europos Sąjungą (toliau – Sąjungą) importuojamoms Indijos kilmės nerūdijančio plieno vieloms (toliau – susijusi šalis) nustatė laikinąjį antidempingo muitą.
- (2) Tyrimas inicijuotas 2012 m. birželio 28 d. gavus Europos geležies ir plieno pramonės konfederacijos (toliau – Eurofer arba skundo pateikėjas) Sąjungos gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 50 % visų Sąjungoje pagaminamų tam tikrų nerūdijančio plieno vielų, vardu pateiktą skundą.

- (3) Atlikusi gretutinį antisubsidijų tyrimą Komisija Reglamentu (ES) Nr. 419/2013 ⁽³⁾ tam tikroms importuojamoms susijusios šalies kilmės nerūdijančio plieno vieloms nustatė laikinąjį kompensacinį muitą, o Reglamentu (ES) Nr. 861/2013 ⁽⁴⁾ – galutinį kompensacinį muitą.

2. Su tyrimu susijusios šalys

- (4) Pradiniame tyrimo etape buvo vykdoma eksportuojančių Indijos gamintojų ir Sąjungos gamintojų atranka. Pradiniame etape taip pat buvo numatyta nesusijusių importuotojų atranka. Tačiau du iš trijų atrinktų importuotojų nepateikė klausimyno atsakymų, todėl importuotojų atranka negalėjo būti vykdoma. Todėl galutinės išvados padarytos remiantis visa turima su visais bendradarbiaujančiais importuotojais susijusia informacija, ypač kiek tai susiję su Sąjungos interesais.
- (5) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad nustatant Sąjungos pramonės patirtą žalą neatsižvelgta į skundo nepateikusių bendrovių pardavimą, todėl atrinkti Sąjungos gamintojai negalėjo būti laikomi tipiškais. Tas teiginys buvo atmestas, nes bendrovės atrinktos remiantis iš visų bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų gautais atsakymais, neatsižvelgiant į tai, ar padėties nustatymo etape jos pritarė skundai, bei remiantis gamybos apimtimi.
- (6) Vienas su Sąjungos gamintoju susijęs eksportuojantis gamintojas prieštaravo skundai ir prašė taikyti individualų nagrinėjimą, nes dėl nedidelės eksporto apimties jis nebuvo atrinktas kaip eksportuojantis gamintojas. Minėtas Sąjungos gamintojas dėl nedidelio pagamintos produkcijos kiekio taip pat nebuvo atrinktas kaip Sąjungos pramonės bendrovė. Komisija nusprendė atlikti individualų nagrinėjimą, tačiau eksportuojantis gamintojas prašymą atsiėmė.

⁽¹⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 51.⁽²⁾ OL L 126, 2013 5 8, p. 1.⁽³⁾ OL L 126, 2013 5 8, p. 19.⁽⁴⁾ OL L 240, 2013 9 7, p. 1.

(7) Septyni neatrinkti eksportuojantys Indijos gamintojai paprašė atlikti individualų nagrinėjimą. Du iš jų pateikė klausimyno atsakymus, o penki – ne. Vienas iš dviejų klausimyno atsakymus pateikusių gamintojų atsiėmė prašymą atlikti individualų nagrinėjimą. Todėl Komisija nagrinėjo vieną neatrinktą eksportuojantį Indijos gamintoją, t. y.:

— *KEI Industries Limited, New Delhi (KEI)*.

(8) Pradiniame etape nustatyta, kad nė vienas iš pradžioje atrinktų eksportuojančių gamintojų nepateikė pakankamai patikimos informacijos, todėl taikytas pagrindinio reglamento 18 straipsnis. Komisija nusprendė atrinkti dar tris bendroves atsižvelgdama į jų eksporto apimtį ir į tai, kad inicijavus tyrimą jos pareiškė norą bendradarbiauti. Todėl Komisija išnagrinėjo klausimyno atsakymus ir surengė tikrinamuosius vizitus šių Indijos eksportuojančių gamintojų patalpose:

— *Garg Inox, Bahadurgarh, Haryana*

— *Macro Bars and Wires, Mumbai, Maharashtra*

— *Nevatia Steel & Alloys, Mumbai, Maharashtra*

(9) Be to, kas išdėstyta, patvirtinamos laikinojo reglamento 4–7 ir 14 konstatuojamosios dalys.

3. Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamas laikotarpis

(10) Kaip išdėstyta laikinojo reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2011 m. balandžio 1 d. – 2012 m. kovo 31 d. Laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2012 m. kovo 31 d. (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

4. Tolesnė procedūra

(11) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nuspręsta nustatyti laikinąsias antidempingo priemones (toliau – pirminis faktų atskleidimas), kelios suinteresuotosios šalys, t. y. 3 atrinkti eksportuojantys gamintojai, vienas individualaus nagrinėjimo prašymą atsiėmęs eksportuojantis gamintojas, skundo pateikėjas ir 11 naudotojų, pateikė pastabas. Suinteresuotosios šalys, kurios prašė išklausti, buvo išklaustytos. Komisija toliau rinko informaciją, kuri, jos manymu, buvo būtina norint padaryti galutinę išvadą. Visos gautos pastabos buvo deramai apsvaistytos ir tam tikrais atvejais į jas buvo atsižvelgta.

(12) Komisija suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriomis remiantis buvo ketinama rekomenduoti nustatyti galutinį antidempingo muitą tam tikroms importuojamoms susijusios šalies kilmės nerūdijančio plieno vieloms ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Be to, suinteresuotosioms šalims buvo nustatytas laikotarpis, per kurį jos galėjo pareikšti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. Visos gautos pastabos buvo deramai apsvaistytos ir tam tikrais atvejais į jas buvo atsižvelgta.

(13) Atsižvelgdama į pastabas, gautas galutinai atskleidus informaciją, Komisija suinteresuotosioms šalims pranešė apie pasikeitusias išvadas, susijusias su tam tikrų eksportuojančių gamintojų dempingo lygiu. Suinteresuotosioms šalims vėl buvo nustatytas laikotarpis, per kurį jos galėjo pareikšti pastabas dėl papildomo faktų atskleidimo. Visos gautos pastabos buvo deramai apsvaistytos ir tam tikrais atvejais į jas buvo atsižvelgta. Viena suinteresuotoji šalis (skundo pateikėjas) pareiškė pastabų dėl to, kad išvados dėl tam tikrų eksportuojančių gamintojų dempingo lygio buvo pakeistos pagal naujus duomenis ir pastabas, gautas po pirminio faktų atskleidimo bei galutiniame tyrimo etape. Ji taip pat teigė, kad buvo pažeistos jos procesinės teisės.

(14) Tačiau Komisija manė, kad ji turi atsižvelgti į suinteresuotųjų šalių pastabas ir prireikus pagal pagrįstas pastabas pakeisti išvadas. Nė vienu iš šių atvejų dempingui nustatyti nebuvo taikyti nauji nepatikrinti duomenys. Be to, buvo atsižvelgta į visų suinteresuotųjų šalių procesines teises – joms laiku pateikta tinkama informacija ir skirtas toks pats terminas pateikti pastabas.

B. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

(15) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 21 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamas produktas – susijusios šalies kilmės nerūdijančio plieno vielos, kurių sudėtyje:

— nikelis sudaro ne mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus vielą, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 28 %, bet ne daugiau kaip 31 % masės ir kurios sudėtyje esantis chromas sudaro ne mažiau kaip 20 %, bet ne daugiau kaip 22 % masės;

— nikelis sudaro mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus vielą, kurios sudėtyje esantis chromas sudaro ne mažiau kaip 13 %, bet ne daugiau kaip 25 % masės, ir kurios sudėtyje esantis aliuminis sudaro ne mažiau kaip 3,5 %, bet ne daugiau kaip 6 % masės

ir kurių KN kodai šiuo metu yra 7223 00 19 ir 7223 00 99.

- (16) Kai kurie naudotojai išreiškė susirūpinimą, kad akivaizdžiai nebuvo skiriamos įvairios nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto rūšys, nes gaminamų įvairių rūšių produktų asortimentas yra platus. Ypač didelį susirūpinimą kėlė klausimas, kaip užtikrinti, kad atliekant tyrimą visų rūšių produktai būtų palyginti teisingai. Kaip ir daugumos tyrimų atveju, nagrinėjamojo produkto apibrėžtis apima didelę produktų, kurie pasižymi tomis pačiomis ar panašiomis pagrindinėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis, rūšių įvairovę. Dėl to, kad šios savybės gali skirtis priklausomai nuo produkto rūšies, apibrėžtis iš tikrųjų gali apimti didelę rūšių įvairovę. Taip buvo šio tyrimo atveju. Komisija atsižvelgė į produkto rūšių skirtumus ir užtikrino, kad jos būtų teisingai palygintos. Kiekvienai produkto, kurį pagamino ir pardavė eksportuojantys Indijos gamintojai, ir kiekvienos rūšies produktui, kurį pagamino ir pardavė Sąjungos pramonė, buvo priskirtas unikalus produkto kontrolės numeris (PKN). Numeris priklausė nuo pagrindinių produkto savybių, šiuo atveju nuo plieno markės, tempiamojo stiprio, dangos, paviršiaus, skersmens ir formos. Taigi, į Sąjungą eksportuojamų vielų rūšys buvo lyginamos pagal PKN su Sąjungos pramonės pagamintų ir parduodamų produktų, kurie pasižymi tokiomis pačiomis ar panašiomis savybėmis, rūšimis. Visiems šios rūšies produktams buvo taikoma nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto apibrėžtis, nurodyta pranešime apie inicijavimą⁽¹⁾ ir laikinajame reglamente.
- (17) Viena šalis pakartojo savo teiginį, kad vadinamųjų techniškai sudėtingų rūšių produktai skiriasi ir nėra pakeičiami kitų rūšių nagrinėjamoju produktu. Taigi, tokie produktai turėtų būti išbraukti iš produkto apibrėžties. Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika⁽²⁾, nustatant, ar produktai yra panašūs, kad jie galėtų sudaryti tą patį produktą, būtina įvertinti, ar jie pasižymi tomis pačiomis techninėmis ir fizinėmis savybėmis, turi tą pačią pagrindinę galutinę naudojimo paskirtį ir tą patį kainos ir kokybės santykį. Šiuo atžvilgiu reikėtų taip pat įvertinti šių produktų pakeičiamumą ir jų konkurenciją. Atlikus tyrimą nustatyta, kad šalies nurodytų vadinamųjų techniškai sudėtingų rūšių produktai pasižymi tokiomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis savybėmis, kaip ir kiti tiriamieji produktai. Tai yra iš nerūdijančio plieno pagamintos vielos, o jų gamybos procesas panašus – naudojami panašūs įrenginiai, leidžiantys gamintojams pagal poreikį gaminti skirtingos rūšies produktą. Be to, nors skirtingų rūšių vielos nėra tiesiogiai pakeičiamos vienos kitomis ir tiesiogiai nekonkuruoja, gamintojai konkuruoja dėl sutarčių, kurios apima didelę nerūdijančio plieno vielų įvairovę. Be to, šių rūšių produktus gamina ir parduoda tiek Sąjungos pramonė, tiek eksportuojantys Indijos gamintojai, taikydami panašų gamybos metodą. Todėl šis teiginys negali būti priimtas.
- (18) Reaguodama į galutinius atskleistus faktus, viena šalis teigė, kad Komisijos atlikta analizė, kuria nustatoma, ar vadinamosios techniškai sudėtingų produktų rūšys turėtų būti įtrauktos į tyrimo sritį, buvo nepakankama. Šis argumentas atmetamas. Atlikus tyrimą nustatyta, kad techniškai sudėtingų rūšių produktai priklauso produkto apibrėžčiai, kaip nurodyta (17) konstatuojamojoje dalyje. Šalis daro klaidingą prielaidą, kad tuo pačiu metu turi būti laikomasi visų Teismo praktikoje nurodytų kriterijų; tai neteisingas teiginys. Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika⁽³⁾, Komisija, nustatydamą produkto apibrėžtąją sritį, naudojasi didele veiksmų laisve ir šį vertinimą turi pagrįsti Teismo pateiktu kriterijų rinkiniu. Dažnai, kaip tai yra ir šiuo atveju, kai kurie kriterijai gali apibrėžti skirtingus dalykus; tokiu atveju Komisija turi atlikti visuotinį įvertinimą, kaip tai padarė šiuo atveju. Todėl ši suinteresuotoji šalis klaidingai manė, kad norint tam tikrų rūšių produktus priskirti tai pačiai produkto apibrėžčiai, jiems turi būti būdingos visos savybės.
- (19) Kai kurie naudotojai teigė, kad „series 200“ nerūdijančio plieno vielos turėtų būti išbrauktos iš apibrėžtosios produkto srities. Visų pirma jie teigė, kad šios rūšies produkto Sąjungos pramonė beveik negamina. Tačiau šis teiginys nepagrįstas. Pirma, tai, kad tam tikros rūšies produkto Sąjungos pramonė negamina, nėra pakankama priežastis neįtraukti jo į tyrimo taikymo sritį, jei atsižvelgiant į gamybos procesą Sąjungos gamintojas galėtų pradėti gaminti minėtos rūšies produktą. Antra, techniškai sudėtingų vielų atveju buvo nustatyta, kad šių rūšių nagrinėjamojo produkto ir kitų rūšių panašaus produkto, kurį Sąjungos pramonė gamina ir parduoda, pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės savybės yra tokios pačios arba panašios. Todėl šis teiginys negali būti priimtas.
- (20) Jie taip pat teigė, kad vieliniai strypai turėtų būti įtraukti į nagrinėjamojo produkto apibrėžtį. Tačiau vieliniai strypai yra žaliava, naudojama nagrinėjamajam produktui gaminti, kuri taip pat gali būti naudojama skirtingiems produktams, pvz., tvirtinimo detalėms arba vinims, gaminti. Todėl, skirtingai nuo nagrinėjamojo produkto, jie nėra gatavas plieno gaminys. Gaminant šaltojo formavimo būdu vielinius strypus, kaip ir kitus produktus, galima transformuoti į nagrinėjamąjį produktą arba panašų produktą. Tuo remiantis, vieliniai strypai negali būti įtraukti į produkto apibrėžtąją sritį, kaip apibrėžta pagrindiniame reglamente.

⁽¹⁾ OL C 240, 2012 8 10, p. 6.

⁽²⁾ Žr. bylą C-595/11, *Steinel Vertrieb GmbH v Hauptzollamt Bielefeld* [2013 m. balandžio 18 d. Teismo sprendimas (antroji kolegija)]. Dar nepaskelbta.

⁽³⁾ Byla T-170/94 *Shanghai Bicycles* [1997 m.] Rink. II-1383, 64 punktas.

- (21) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto apibrėžtis, išdėstyta laikinojo reglamento 21–24 konstatuojamosiose dalyse, patvirtinama.

C. DEMPINGAS

1. Įžanga

- (22) Per tikrinamuosius vizitus trijų pradžioje atrinktų eksportuojančių Indijos gamintojų patalpose ir vėliau analizuojant surinktą informaciją nustatyta, kad visos bendrovės pateikė tam tikros informacijos, kurios negalima laikyti patikima. Komisija tęsė tyrimą ir nagrinėjo visą informaciją, pateiktą po pirminio faktų atskleidimo ir vėlesniuose klausimuose.
- (23) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 26 konstatuojamojoje dalyje, vieno eksportuojančio gamintojo atveju Komisija nustatė, kad klausimyno atsakymuose pateiktos sąnaudos neatitiko bendrovės vidaus sąnaudų apskaitos sistemos duomenų. Bendrovė teigė, kad tokia neatitiktis įvyko dėl registravimo klaidų bei vidaus sąnaudų apskaitos sistemoje ir metinėje apskaitoje taikyto skirtingo atsargų vertinimo metodo.
- (24) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 28 konstatuojamojoje dalyje, nors vidaus sąnaudų apskaitos sistemoje pateikti duomenys atitiko bendrovės lygmens audituotas finansines ataskaitas, nebuvo galima suderinti pagal vielos rūšis suskirstytų vidaus sąnaudų apskaitos sistemos duomenų ir bendrovės atsakymuose į tyrimo klausimą specialiai parengtų sąnaudų lentelių duomenų. Todėl pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį laikyta, kad šiame antidempingo tyrime turėtų būti naudojami vidaus sąnaudų apskaitos sistemoje pateikti duomenys.
- (25) Dėl to Komisija preliminariai pakoregavo eksportuojančio gamintojo klausimyno atsakymuose pateiktus sąnaudų duomenis pagal vidaus sąnaudų apskaitos sistemoje pateiktus duomenis.
- (26) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 27 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad vidaus sąnaudų apskaitos sistemoje pateikti duomenys buvo nepatikimi ir jų nereikėtų naudoti atliekant šį tyrimą. Bendrovė atkreipė dėmesį į keletą klaidų ir trūkumų, susijusių su vidaus sistemoje pateikiamais duomenimis, kuriais Komisija pagrindė sąnaudų koregavimą. Bendrovė teigė, kad Komisija turėjo pagrįsti tyrimą klausimyno atsakymuose nurodytomis sąnaudomis. Be

to, nustačius laikinąsias priemones bendrovė pateikė su klausimyno atsakymais suderintus vidaus apskaitos vielos suskirstymo išlaidų duomenis. Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir atsižvelgiant į atliekant tikrinamąjį vizitą gautus įrodymus, buvo galima patvirtinti tam tikras gamybos sąnaudas, kurias bendrovė iš pradžių nurodė klausimyno atsakymuose.

- (27) Tačiau, remiantis turima informacija, tam tikrų sąnaudų, kaip antai bendrovės klausimyno atsakymuose nurodytų pridėtinių išlaidų ir finansinių sąnaudų, nebuvo galima laikyti patikimomis tyrimo tikslais. Komisija laikėsi nuomonės, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalį šios sąnaudos turėtų būti paskirstytos pagal bendrą bendrovės apyvartą ir parduotų prekių sąnaudas. Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, buvo galima patvirtinti didžiąją dalį klausimyno atsakymuose nurodytų sąnaudų; galutiniam tyrimo etape su bendrove susitarta dėl apyvartos paskirstymo. Perskaičius pakavimo sąnaudas ir tam tikras papildomas išlaidas dempingo skirtumas sumažėjo. Todėl manoma, kad pagrindinio reglamento 18 straipsnis nebeturėtų būti taikomas šio eksportuojančio gamintojo dempingo skirtumui nustatyti.
- (28) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 30 konstatuojamojoje dalyje, antro eksportuojančio gamintojo atveju Komisija nustatė, kad bendrovės klausimyno atsakymuose nurodyti žaliavų įsigijimo ir suvartojimo duomenys yra nepagrįsti gamintojo atsargų valdymo sistemoje nustatytais duomenimis. Paaiškėjo, kad paskirstymo pagal plieno markes duomenys skirtinguose šaltiniuose buvo skirtingi. Komisija nustatė, kad plieno markė yra esminis veiksnys nustatant galutinio produkto sąnaudas ir kad dėl nepatikimos informacijos apie plieno markes galėtų būti labai iškreipiamas atskirų rūšių produkto sąnaudų ir pardavimo kainų nustatymas, todėl informacija galėjo būti klaidinanti, ir ne kartą apie tai priminė eksportuojančiam gamintojui.
- (29) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 31 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantis gamintojas teigė, kad kompiuterinės bylos su žaliavų įsigijimo duomenimis, kurias Komisija paėmė tikrinamojo vizito metu, buvo neišsamios, nes kiti bendrovės skyriai papildomai įsigijo žaliavų, tačiau tai nebuvo registruota ir įtraukta į kompiuterines bylas, kurios buvo paimtos tikrinamojo vizito metu ir kurias Komisija nagrinėjo. Be to, eksportuojantis gamintojas teigė, kad pastebėti plieno markių kiekio neatitikimai atsirado dėl to, kad kai kurios plieno markės iš dalies sutapo ir kad kai kurių gamybos procesų nebuvo galima atsekti pavienių plieno markių lygmeniu.

- (30) Laikinojo reglamento 32 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad minėti bendrovės tvirtinimai, susiję su papildomu žaliavų įsigijimu, nebuvo pagrįsti ir jų bet kokių atveju nepakanka pavienių plieno markių lygmeniu pastebėtiems trūkumams paaiškinti. Be to, Komisija pažymėjo, kad bendrovės teigimu neįmanoma atlikti tikslaus atsekimo pagal pavienes plieno markes visais gamybos proceso etapais. Dėl šio argumento dar labiau sumažėjo visos plieno markių atskaitos sistemos patikimumas. Todėl apie plieno markes pateikta informacija preliminariai laikyta klaidinančia.
- (31) Laikinojo reglamento 33 konstatuojamojoje dalyje Komisija teigė, kad nurodyti žaliavų paskirstymo pagal plieno markes duomenys yra nepatikimi ir preliminariai į juos turėtų būti neatsižvelgiama, o išvados pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį turėtų būti pagrįstos turimais faktais. Dėl visos atskaitos sistemos nepatikimumo nebuvo įmanoma daryti išvadų remiantis jokiais nurodytomis plieno markėmis. Todėl skaičiuojant bendrą dempingo skirtumą visiems produktams remtasi bendru visų žaliavų suvartojimu, neatsižvelgiant į paskirstymą pagal plieno markes.
- (32) Paskelbus preliminarį išvadą, bendrovė užginčijo šią laikinąją bendrąją tvarką, bet negalėjo pasiūlyti visiškai suderintų duomenų PKN lygmeniu. Tačiau vėliau atliekant tyrimą bendrovė pasiūlė pakankamą duomenų derinimą – žaliava buvo sugrupuota pagal pagrindines nerūdijančio plieno markes pagal jų cheminę sudėtį (200–, 300– ir 400– serija pagal AISI klasifikaciją). Bendrovė taip pat pasiūlė alternatyvų grupavimo būdą, pagal kurį skirstant į grupes taip pat atsižvelgiama į galutinę naudojimo paskirtį. Bet atsižvelgdama į tai, kad galutinės naudojimo paskirties negalima patikrinti, Komisija perskaičiavo dempingo skirtumą pagal plieno markes, sugrupuotas remiantis chemine sudėtimi, kaip nurodyta plieno markės serijoje (200–, 300– ir 400– serija pagal AISI klasifikaciją). Plieno markės serija yra įprastai naudojamas, objektyvus ir patikrinamas kriterijus, o pagal šios bendrovės PKN duomenis nebūtų galima visiškai suderinti duomenų, todėl nebūtų galima užtikrinti teisingo palyginimo remiantis patikimais duomenimis, kaip apibrėžta pagrindiniame reglamente.
- (33) Kadangi pagal papildomą bendrovės pateiktą informaciją nebuvo įmanoma suderinti duomenų tyrimui būtini pakankamai išsamiu lygmeniu, laikomasi preliminarį išvados, kad bendrovės atsekimo sistemos yra nepakankamai patikimos, o siekiant galutinai nustatyti gamybos sąnaudas ir dempingo skirtumą taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis, t. y. remiamasi pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje nurodytu metodu.
- (34) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje, per tikrinamąjį vizitą trečiojo eksportuojančio gamintojo patalpose Komisija taip pat nustatė, kad klausimyno atsakymuose nurodytas žaliavų srautas neatitinka gamintojo apskaitos sistemos duomenų. Paaiškėjo, kad paskirstymo pagal plieno markes duomenys dviejuose šaltiniuose buvo skirtingi.
- (35) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 35 konstatuojamojoje dalyje, eksportuojantis gamintojas pripažino kai kurias klausimyno atsakymų klaidas, tačiau teigė, kad bendro žaliavų kiekio skirtumas galima suderinti atsižvelgiant į atsargų pokyčius. Tačiau bendrovė taip pat teigė, kad dėl iš dalies sutampančių plieno markių buvo neįmanoma tiksliai suderinti duomenų pagal kiekvieną atskirą plieno markę. Po preliminarų išvadų pateiktose pastabose bendrovė taip pat pareiškė, kad kartais sąskaitoje faktūroje nurodyta plieno markė neatitinka faktinės eksportuojamo plieno markės. Be to, bendrovė teigė, kad nerūdijančio plieno pramonėje atsižvelgiama ne į tikslią naudojamo plieno markę, o į nurodytos rūšies plieno cheminę sudėtį ir patį produktą. Bendrovė tvirtino, kad, atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus, Komisijos nustatyti neatitikimai susiję tik su nedidele jos eksporto dalimi.
- (36) Komisija mano, kad nustatytų neatitikimų masto negalima paaiškinti atsitiktiniais neatitikimais. Priešingai, dėl šių pateiktų argumentų apskritai suabejota bendrovės plieno markių atskaitos sistemos patikimumu, ypač atsižvelgiant į lemiamą plieno markės svarbą nustatant galutinio produkto sąnaudas.
- (37) Tačiau vėliau atliekant tyrimą bendrovė teigė, kad jeigu Komisija atmets bendrovės pradines plieno markių atskaitas, būti galima gauti tikslesnius rezultatus, jei Komisija ne sudėtų visus PKN duomenis (kaip buvo atlikta pradiname etape), o sugrupuotų tik tas konkrečias plieno markes, kurių atveju nustatyti neatitikimai, arba sugrupuotų plieno markes pagal jų cheminę sudėtį, nurodytą plieno markės serijoje (200–, 300– ir 400– serija pagal AISI klasifikaciją). Bendrovė taip pat pasiūlė dar vieną būdą, pagal kurį 300– serijos plieno markės sugrupuojamos į smulkesnius pogrupus.

- (38) Todėl Komisija, taikydama 30 konstatuojamojoje dalyje nurodytą metodą, dempingo skirtumą perskaičiavo remdamasi nerūdijančio plieno grupėmis pagal cheminę sudėtį, nurodytą plieno markės serijoje (200–, 300– ir 400– serija pagal AISI klasifikaciją.) Plieno markės serija yra įprastai naudojamas, objektyvus ir patikrinamas kriterijus, o pagal šios bendrovės PKN duomenis nebūtų galima visiškai suderinti duomenų, todėl nebūtų galima užtikrinti teisingo palyginimo remiantis patikimais duomenimis, kaip apibrėžta pagrindiniame reglamente.
- (39) Kadangi pagal papildomą bendrovės pateiktą informaciją nebuvo įmanoma suderinti duomenų tyrimui būtinu pakankamai išsamiu lygmeniu, laikomasi preliminarios išvados, kad bendrovės atsekimo sistemos yra nepakankamai patikimos, o siekiant galutinai nustatyti gamybos sąnaudas ir dempingo skirtumą taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis, t. y. remiamasi ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje nurodytu metodu.
- (40) Skundo pateikėjas paaiškino, kad sugrupavus nagrinėjamąjį produktą pagal plieno markę Komisija negalėjo atlikti teisingo pelningumo tyrimo normaliajai vertei pagal PKN nustatyti.
- (41) Komisijos atliekamo tyrimo lygis atitinka eksportuojančių gamintojų ir Sąjungos gamintojų vidaus apskaitos sistemas, pagal kurias patikrinami pateikti duomenys. Todėl šis teiginys atmetamas.
- (42) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 37 ir 38 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.
- 2. Normalioji vertė**
- (43) Pakartotinai įvertinus vieno eksportuojančio gamintojo, kuriam taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis, gamybos sąnaudas buvo peržiūrėta jo normalioji vertė. Galutiniame etape gamybos sąnaudos nustatytos remiantis nurodytomis gamybos sąnaudomis, prie kurių pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalyje nurodytą leidžiamą paskirstymo metodą pridėtos pardavimo, bendrosios ir administracinės išlaidos, įskaitant finansines sąnaudas.
- (44) Trijų naujai atrinktų eksportuojančių gamintojų ir eksportuojančio gamintojo, kuriam taikytas individualus nagrinėjimas, pardavimo vidaus rinkoje apimtis bendrai buvo
- tipiška ir sudarė ne mažiau kaip 5 % visos bendrovės nagrinėjamojo produkto pardavimo eksportui į Sąjungą apimties. Toks tipiškumas taip pat apskaičiuotas kiekvienos rūšies produktui, kurį naujai atrinkti gamintojai pardavė vidaus rinkose, ir, kaip nustatyta, kurį pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį buvo galima tiesiogiai palyginti su eksportui į Sąjungą parduodamu tam tikrų rūšių produktu.
- (45) Nustatydamą pelningo pardavimo nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje per TL dalį Komisija toliau nagrinėjo, ar naujai atrinktų eksportuojančių gamintojų ir eksportuojančio gamintojo, kuriam taikytas individualus nagrinėjimas, pardavimas vidaus rinkoje gali būti laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalyje.
- (46) Vieno iš naujai atrinktų eksportuojančių gamintojų atveju nustatyta, kad pradžioje bendrovės pateiktas sąnaudų paskirstymas buvo netinkamas, nes neatsižvelgta į vielos storį, o tai yra reikšmingas sąnaudų veiksnys. Bendrovei pritarus sąnaudų paskirstymo metodas buvo patikslintas.
- (47) Kito naujai atrinkto eksportuojančio gamintojo atveju ištaisyta nustatant dempingo skirtumą padaryta korektūros klaida. Be to, gamintojas paprašė Komisijos papildomai koreguoti pelningumo tyrimą ir iš kainos išskaičiuotas sąnaudas. Nustatyta, kad šie teiginiai nepagrįsti.
- (48) Eksportuojančio gamintojo, kuriam taikytas individualus nagrinėjimas, atveju ištaisyta skaičiuojant padaryta korektūros klaida. Tas pats eksportuojantis gamintojas pateikė pastabų dėl Komisijos nustatyto pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų bei transporto šalies viduje sąnaudų lygio ir prašė koreguoti atsižvelgiant į nagrinėjamojo produkto fizinius skirtumus vidaus ir eksporto rinkose. Toks prašymas koreguoti buvo atmetas, nes skaičiuojant remtasi bendrovės pateiktais sąnaudų duomenimis, kurie buvo patikrinti atliekant tikrinamąjį vizitą, o teiginys dėl fizinių skirtumų buvo nepagrįstas.
- (49) Todėl laikinojo reglamento 39–48 konstatuojamosiose dalyse aprašytas normaliosios vertės nustatymo metodas patvirtintas ir taikytas trims naujai atrinktiems eksportuojantiems gamintojams ir eksportuojančiam gamintojui, kuriam taikytas individualus nagrinėjimas.

3. Eksporto kaina

- (50) Vieno eksportuojančio gamintojo atveju, gavus jo pastabas, ištaisytos tam tikros korektūros klaidos, susijusios su kai kuriais atvejais taikytu neteisingu valiutos kursu ir apskaičiuojant dempingą per klaidą įtrauktu tam tikru grupės vidaus pardavimu.
- (51) Antro eksportuojančio gamintojo atveju, apskaičiuojant dempingą įtrauktas pardavimas per susijusią Sąjungos bendrovę.
- (52) Vienas naujai atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė, kad lengvatos, kurias jis gavo pagal MSLS ir SAMS subsidijų schemas, turi būti pridėtos prie eksporto kainų.
- (53) Kitas naujai atrinktas eksportuojantis gamintojas pagal SAMS subsidijų schemą gautas lengvatas nurodė kaip į kainą įtraukiamas sąnaudas, kurios dirbtinai padidino eksporto kainas.
- (54) Komisija išnagrinėjo abiejų bendrovių kainodarą Sąjungos rinkoje ir taikydama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį padarė išvadą, todėl toliau koreguoti nebūtina. Todėl pirmosios bendrovės tvirtinimas buvo atmestas, o į antrosios bendrovės nurodytas sąnaudas neatsižvelgiama.
- (55) Vienas naujai atrinktas eksportuojantis gamintojas teigė, kad jo eksporto kainos turi būti padidintos, kad atitiktų vidaus kainas, nes šalies viduje produktas parduotas kaip nuosavo prekės ženklo produktas, kurio kaina didesnė. Tačiau bendrovė negalėjo pagrįsti, kad su teiginiu susijusios sąskaitos faktūros iš tiesų buvo susijusios su prekės ženklo produkto pardavimu, todėl tvirtinimas buvo atmestas.
- (56) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 50–52 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4. Palyginimas

- (57) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad, atsižvelgiant į tai, jog nustatant gamybos išlaidas visi PKN buvo sugrupuoti, eksporto kainoms turėtų būti taikomas tas pats principas – palyginimui su normaliaja verte turėjo būti taikoma viena eksporto kaina.
- (58) Atlikdama tyrimą Komisija siekė nustatyti sąnaudas ir eksporto kainas pagal PKN, tačiau iš susijusios bendrovės negavo reikiamų duomenų, pagal kuriuos būtų galima

patikimai suderinti gamybos sąnaudas pagal PKN. Tačiau atlikus tyrimą pagal PKN nenustatyta jokie eksporto kainų lygio skirtumo, todėl taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį faktinėms eksporto kainoms nustatyti nebūtų buvę tinkama. Kadangi Komisija nemano, kad norint atlikti teisingą palyginimą būtų tinkama sumažinti nurodytų kainų duomenų išsamumo lygį, palyginti su tyrimo standartu, tvirtinimas buvo atmestas.

- (59) Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 53–55 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

5. Dempingo skirtumai

- (60) Remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 ir 12 dalimis, kiekvienos atrinktos bendrovės atveju nustatyta panašaus produkto vidutinė svertinė normalioji vertė buvo lyginama su nagrinėjamojo produkto vidutine svertine eksporto kaina.
- (61) Pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį, atsižvelgiant į tai, kad dviem iš trijų pradžioje atrinktų eksportuojančių gamintojų taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis, neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams dempingo skirtumas nustatomas pagal pradžioje atrinkto eksportuojančio gamintojo, kuriam nebėra taikomas pagrindinio reglamento 18 straipsnis, ir dviejų naujai atrinktų bendrovių, kurių dempingo skirtumai nėra *de minimis* lygio, vidutinį dempingo skirtumą. Tuo remiantis neatrinktomis bendradarbiaujančioms bendrovėms apskaičiuotas 8,4 % dempingo skirtumas.
- (62) Visiems kitiems susijusios šalies eksportuojantiems gamintojams Komisija pirmiausia nustatė bendradarbiavimo lygį. Šiuo tikslu palyginta visa klausimyno atsakymuose nurodyta eksporto apimtis ir pagal Eurostato importo statistinius duomenis gauta visa importo iš susijusios šalies apimtis. Kadangi bendradarbiavimo lygis buvo aukštas, dempingo skirtumas kitoms bendrovėms nustatytas atsižvelgiant į didžiausią atrinktiems eksportuojantiems gamintojams nustatytą dempingo skirtumą. Tuo pagrindu nustatytas dempingo lygis visos šalies mastu buvo 16,2 %
- (63) Tuo remiantis toliau pateikiami vidutiniai svertiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
GARG Inox	11,8 %
KEI Industries	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %
Venus Group	11,6 %
Viraj Profiles	6,8 %
Bendradarbiaujančios neatrinktos bendrovės	8,4 %
Visos kitos bendrovės	16,2 %

D. SAJUNGOS PRAMONĖ

1. Sąjungos pramonė

(64) Kai kurie naudotojai suabejojo Sąjungos gamintojų skaičiumi, nurodytu laikinojo reglamento 63 konstatuojamoje dalyje. Jie teigia, kad gamintojų skaičius buvo neteisingai įvertintas ir kad iš tikrųjų Sąjungos rinkoje gamintojų yra mažiau.

(65) Komisija pažymi, kad šis argumentas nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais. Komisija patikrino skunde nurodytą Sąjungos gamintojų skaičių nustatydamą padėtį ir tyrimo metu. Šiuo klausimu Komisija susisiekė su visais 27 žinomais Sąjungos gamintojais. Atlikus tyrimą patvirtinta, kad per TL panašų produktą Sąjungoje gamino 27 Sąjungos gamintojai. Todėl teiginys atmetamas ir laikinojo reglamento 63 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

2. Sąjungos gamyba ir Sąjungos gamintojų atranka

(66) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 64–67 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

E. ŽALA

1. Sąjungos suvartojimas

(67) Kai kurie naudotojai teigė, kad atliekant žalos tyrimą reikėjo neatsižvelgti į 2009 m. duomenis, nes tais metais kilusi finansų krizė turėjo iškraipiančio poveikio, visų

pirma Sąjungos suvartojimui. Tačiau net jei 2009 m. nebūtų įtraukti į analizę, suvartojimo tendencija vis tiek būtų didėjanti (+ 5 %), o tai reiškia, kad padėtis rinkoje gerėja. Be to, neigiamas finansų krizės poveikis pripažįstamas laikinojo reglamento 68 konstatuojamojoje dalyje. Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 68 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

2. Importas į Sąjungą iš nagrinėjamosios šalies

(68) Nustatytas eksportuojančiam gamintojui *Macro Bars and Wires* dempingo skirtumas yra mažesnis nei *de minimis* lygis, nustatytas pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje. Todėl manoma, kad per tiriamąjį laikotarpį šis eksportuojantis gamintojas nevykdė dempingo, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje. Todėl jo importo apimtis nebuvo įtraukta į preliminariai nustatytą importo dempingo kainą iš susijusios šalies apimtį. Vienas eksportuojantis gamintojas, t. y. *Venus group*, nurodė, kad tam tikri sandoriai buvo per klaidą suskaičiuoti du kartus. Komisija sutiko su eksportuojančio gamintojo teiginiu ir iš visos importo dempingo kainomis apimties išskaičiavo šiuos sandorius.

(69) Buvo atitinkamai peržiūrėta importo dempingo kaina apimtis, rinkos dalis ir vidutinė kaina.

(70) Importo dempingo kaina apimtis ir rinkos dalis

	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL
Apimtis	15 826	27 291	34 494	33 252
<i>Indeksas</i> (2009 m. = 100)	100	172	218	210
Rinkos dalis	12,0 %	14,6 %	17,6 %	16,9 %
<i>Indeksas</i> (2009 m. = 100)	100	121	146	140

Šaltinis: Eurostatas ir klausimyno atsakymai

(71) Per TL *Macro Bars and Wires* eksportavo nedidelį nagrinėjamojo produkto kiekį, o pirmiau nurodytos bendrovės *Venus group* sandoriai buvo taip pat susiję su nedideliu kiekiu, todėl atmetus šiuos importuotus kiekius bendros importo dempingo kaina iš susijusios šalies apimties tendencijos, aprašytos laikinojo reglamento 69 ir 71 konstatuojamosiose dalyse, reikšmingai nesikeičia. Todėl šios laikinojo reglamento konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

(72) Vidutinė importo dempingo kaina:

	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL
Vidutinė kaina	2 380	2 811	3 259	3 207
Indeksas (2009 m. = 100)	100	118	137	135

Šaltinis: Eurostatas ir klausimyno atsakymai

(73) Pakoregavus importo dempingo kaina apimtį apskaičiuotos Indijos importo dempingo kaina vidutinės kainos ir priverstinio kainų mažinimo skirtumas reikšmingai nepasikeitė. Svertinis vidutinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas yra 15 %; tai patvirtina laikinojo reglamento išvadą.

(74) Eksportuojantis Indijos gamintojas tvirtino, kad Sąjungos pardavimo kainos buvo labai neįtikėtinos ir galėjo būti iškreiptos. Tačiau pabrėžiama, kad priverstiniam kainų mažinimui apskaičiuoti taikytos kainos buvo gautos surinkus informaciją ir atrinktų Sąjungos gamintojų patalpose surengus tikrinamuosius vizitus.

(75) Išvados, padarytos remiantis laikinojo reglamento 75–77 konstatuojamosiose dalyse nurodytais nustatytais faktais, patvirtinamos.

3. Ekonominė Sąjungos pramonės padėtis

(76) Kai kurios šalys teigė, kad Sąjungos pramonės gauti rezultatai turėtų būti laikomi gana teigiamais, atsižvelgiant į pasaulinę ekonomikos krizę ir tai, kad išskyrus vieną žalos rodiklį, t. y. rinkos dalį, visi kiti rodikliai nerodė, kad būtų daroma žala.

(77) Viena šalis tvirtino, kad vidutinės Sąjungos pramonės pardavimo kainos padidėjo apie 34 % – daug daugiau nei per tą patį laikotarpį didėjo gamybos sąnaudos (13 %). Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje, t. y. 2009 m., Sąjungos pramonės pardavimo kainos buvo mažesnės nei gamybos sąnaudos ir ji sugebėjo parduoti produktus didesne kaina nei gamybos sąnaudos tik nuo 2011 m.

(78) Atlikus tyrimą nustatyta, kad nors kai kurie žalos rodikliai, pvz., gamybos apimtis ir pajėgumų panaudojimas,

buvo teigiami, arba išliko stabilūs, pvz., užimtumas, daugelis kitų su Sąjungos pramonės finansine padėtimi susijusių rodiklių, t. y. pelningumas, grynujų pinigų srautai, investicijos ir investicijų grąža, nagrinėjamu laikotarpiu nebuvo patenkinami. Nors 2010 m. šis su investicijomis susijęs rodiklis pagerėjo, 2011 m. ir TL jis tapo mažesnis nei 2009 m. Nors investicijų grąža nuo 2009 m. iki 2011 m. iš tiesų padidėjo iki 6,7 %, per TL ji vėl sumažėjo iki 0,8 %. Su pelningumu ir grynujų pinigų srautu susiję rodikliai kito panašiai – iki 2011 m. pagerėjo, o per TL pradėjo blogėti. Todėl galima daryti išvadą, kad po 2009 m. Sąjungos pramonės padėtis ėmė gerėti, tačiau dėl importo dempingo kaina iš susijusios šalies vėliau jos atsigavimas sulėtėjo.

(79) Suinteresuotosios šalies prašymu patvirtinama, kad laikinojo reglamento 100 konstatuojamojoje dalyje nustatytas atsargų lygis yra susijęs su atrinktų Sąjungos bendrovių veikla.

(80) Sąjungos pramonė teigė, kad pradiniame etape nustatytas 5 % tikslinis pelno dydis yra per mažas. Šalis savo teigimo pakankamai nepagrindė. Laikinojo reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje paaiškinamos priežastys, dėl kurių pasirinktas šis pelno dydis, o atliekant tyrimą jokio kito pagrindo jį keisti nenustatyta. Todėl 5 % tikslinis pelno dydis toliau taikomas, siekiant padaryti galutines išvadas.

(81) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Sąjungos pramonė daugiausia sunkumų patiria dėl struktūrinių problemų, todėl nebuvo įmanoma pasiekti tikslinio 5 % dydžio pelno.

(82) Primenama, kad remiantis Teismo praktika⁽¹⁾, institucijos turi nustatyti pelno dydį, kurio Sąjungos pramonė galėtų pagrįstai tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis, jeigu nebūtų importo dempingo kaina. 2007 m. pelno dydis buvo 3,7 %; nuo 2008 m. dėl finansų ir ekonomikos krizės jis tapo neigiamas. Skunde teigiama ir atlikus tyrimą nustatyta, kad importas dempingo kaina į Sąjungos rinką pateko nuo 2007 m., kai importo apimtis padidėjo nuo 17 727 tonų 2006 m. iki 24 811 tonų. Todėl tikslinio pelno dydžio, pagrįsto pelnu, kurį galėtų pagrįstai tikėtis gauti Sąjungos panašaus produkto gamintojai, buvo neįmanoma nustatyti. Taigi, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 95 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė taikyti 5 % pelno dydį, atsižvelgdama į

⁽¹⁾ Byla T-210/95, [1999] Rink. II-3291, 60 punktas.

kitose plieno pramonės šakose, nepatyrusiose importo dempingo kaina arba subsidijuoto importo poveikio, gaunamą faktinį pelną, kaip ir kituose naujausiuose panašių tos pačios pramonės šakos produktų tyrimuose. ⁽¹⁾ Be to, reikėtų pažymėti, kad 2007 m. užfiksuotas 3,7 % pelno dydis bet koku atveju laikomas per mažu atsižvelgiant į esamą importą dempingo kaina ir jo augimą. Todėl 5 % tikslinis pelno dydis toliau taikomas, siekiant padaryti galutinę išvadą.

4. Išvada dėl žalos

- (83) Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinę žalą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje. Kadangi kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 78–105 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

F. PRIEŽASTINIS RYŠYS

1. Importo dempingo kaina poveikis

- (84) Vienas eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad laikinajame reglamente neatsižvelgta į tai, kad Sąjungos pramonė galėjo gauti naudos nuo 2009 m. padidėjus suvartojimui ir kad Komisija negali teigti, jog Sąjungos pramonė galės išlaikyti jos rinkos dalį neribotą laiką.
- (85) Atsakant į šiuos argumentus reikia pažymėti, kad atlikus tyrimą nustatyta, jog Indijos importo dempingo kaina rinkos dalis augo greičiau nei suvartojimas Sąjungos rinkoje. Indijos importo dempingo kaina apimtis padidėjo 110 %, o suvartojimas per tą patį laikotarpį padidėjo 50 %. Be to, tyrimo rezultatai taip pat rodo, kad vidutinė Indijos kaina nuolat buvo mažesnė nei vidutinė Sąjungos pramonės kaina per tą patį laikotarpį ir kad per TL vidutinė Sąjungos pramonės kaina buvo priverstinai sumažinta 15 %. Todėl, nors Sąjungos pramonė iš tikrųjų iš

dalis pasinaudojo padidėjusiu suvartojimo lygiu ir taip pat galėjo padidinti pardavimo apimtis 40 %, ji negalėjo išlaikyti rinkos dalies, kaip galėjo tikėtis gerėjant rinkos sąlygoms, taip pat atsižvelgiant į nepanaudotus Sąjungos pramonės gamybos pajėgumus.

2. Kitų veiksmų poveikis

2.1. Importas ne dempingo kainomis

- (86) Nagrinėjamoju laikotarpiu importo ne dempingo kaina raida ir kainos buvo panašios į importo dempingo kaina raidą ir kainas. Be to, importo vykdam dempingą kainos buvo iš esmės tokio paties lygio kaip importo nevykdant dempingo kainos; vidutiniškai importo nevykdant dempingo kainos buvo mažesnės 0,4 %. Be to, importo ne dempingo kaina apimtis sudaro mažiau nei 6 % viso importo iš susijusios šalies, o tokiam importui tenkanti rinkos dalis yra šiek tiek daugiau nei 1 %. Todėl, Komisijos nuomone, importo dempingo kaina iš susijusios šalies ir Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos per TL priežastinis ryšys dėl importo ne dempingo kaina padarytos žalos nenutraukiamas.

2.2. Importas iš trečiųjų šalių

- (87) Du eksportuojantys Indijos gamintojai ir Indijos Vyriausybė pakartojė teiginį, kad į tyrimą turėjo būti įtrauktas nerūdijančio plieno vielos importas iš Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – Kinija) ir kad importo iš Kinijos poveikis Sąjungos rinkai ir Sąjungos pramonei buvo nepakankamai įvertintas.
- (88) Kaip minėta laikinojo reglamento 115 konstatuojamojoje dalyje, nuo pradinio inicijavimo iki šiol nepateikta jokių įrodymų dėl dempingo daromos žalos Sąjungos pramonei, kuriais būtų galima pagrįsti antidempingo tyrimo dėl Kinijos kilmės importo inicijavimą. Todėl teiginys, kad Kinijos turėjo būti įtraukta į tyrimo aprėptį, yra atmetamas kaip nepagrįstas.

- (89) Tačiau importas iš Kinijos didėjo per nagrinėjamąjį laikotarpį ir per TL jo rinkos dalis sudarė 8,3 %, kaip nurodyta laikinojo reglamento 113 konstatuojamojoje dalyje. Be to, Kinijos importo kainos buvo mažesnės nei Sąjungos pramonės kainos ir eksportuojančių Indijos gamintojų kainos Sąjungos rinkoje. Todėl buvo toliau tiriama, ar importas iš Kinijos Liaudies Respublikos galėjo prisidėti

⁽¹⁾ 2009 m. gegužės 5 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 383/2009, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto, nustatyto tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nelegiruotojo plieno išankstinio įtempio ir vėliau įtempimoms vieloms ir vielapluoščiams (iš anksto įtempiojo gelžbetonio vieloms ir pluoštams), galutinis surinkimas (OL L 118, 2009 5 13, p. 1); 2012 m. lapkričio 14 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1071/2012, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Tailando kilmės kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms su sriegiais nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 318, 2012 11 15, p. 10); 2012 m. rugsėjo 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 845/2012, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės organinėms medžiagomis dengtiems plieno produktams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 252, 2012 9 19, p. 33).

prie Sąjungos pramonei daromos žalos ir ar galėjo nutraukti žalos ir importo dempingo kaina iš Indijos ryši.

(90) Remiantis pradiniam etape gauta informacija, Kinijos importuojamo produkto asortimentas buvo skirtingas ir sritys, kuriose buvo parduodami Kinijos produktai, skyrėsi, palyginti su Sąjungos pramonės parduodamų produktų ar net Sąjungos rinkoje parduodamų Indijos kilmės produktų sritimis.

(91) Paskelbus laikinąją priemonę Komisija gavo kelis skundus, kuriuose nurodoma, kad dėl Kinijos importo žemomis kainomis per TL galėtų būti nutrauktas Indijos importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos priežastinis ryšys.

(92) Atlikus analizę remiantis importo statistiniais duomenimis, susijusiais apie dviem tiriamaisiais KN kodais, nustatyta, kad 29 % Kinijos importo (pagal KN kodą 7223 00 99) buvo orientuota į žemesnių kainų rinkos dalį. Tuo iš dalies galima paaiškinti, kodėl Kinijos kainos vidutiniškai yra mažesnės nei Sąjungos pramonės ir eksportuojančių Indijos gamintojų kainos. Remiantis KN kodo 7223 00 99 statistiniais duomenimis taip pat paaiškėjo, kad daugiausia Kinijos gamintojų pirkėjų buvo Jungtinėje Karalystėje, kurioje Sąjungos pramonė iš esmės negamino.

Vidutinė kaina (EUR už MT)	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995
72 230 099	765	1 458	1 472	1 320

Šaltinis: Eurostatas.

(93) Kalbant apie KN kodą 7223 00 19, atlikus analizę pagal PKN paaiškėjo, kad tiek Sąjungos pramonė, tiek Indijos gamintojai daugiausia konkuravo aukštesnių kainų rinkos dalyje, kurioje kainos galėjo būti iki keturių kartų didesnės nei kainos žemesnių kainų rinkos dalyje pagal tą patį KN ⁽¹⁾. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad bendrieji kainų svyravimai yra susiję su produktų rūšimi ir nikelio kiekiu.

⁽¹⁾ Tačiau pažymima, kad tiek Sąjungos pramonė, tiek eksportuojantys Indijos gamintojai taip pat veikia žemesnių kainų rinkos dalyje, tik mažesniu mastu.

(94) Kalbant apie importo iš Kinijos Liaudies Respublikos kainų lygį, reikia pažymėti, kad nuo 2009 m. iki TL vidutinė Kinijos importo kaina išliko didesnė nei Indijos dempingo kaina eksportuoto nagrinėjamojo produkto kaina; tai nurodoma toliau pateikiamoje lentelėje, kurioje pateikiama vidutinė kaina eksportuojamų Kinijos produktų, kurių KN kodas yra 7223 00 19, kaina.

Vidutinė kaina (EUR už MT)	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL	TL + 1
72 230 019	2 974	3 286	3 436	2 995	3 093

Šaltinis: Eurostatas.

(95) Per TL pirmą kartą vidutinė Kinijos importo kaina sumažėjo žemiau Indijos importo dempingo kainos lygio. Tačiau nustatyta, kad ši tendencija yra laikina, nes Kinijos kainų lygis kitais metais po TL padidėjo ir vėl buvo didesnis nei Indijos kainos.

(96) Be to, palyginus susijusios šalies importo ir Kinijos Liaudies Respublikos importo apimtį nustatyta, kad bet kuriuo nagrinėjamojo laikotarpio metu ir ypač per TL iš Kinijos Liaudies Respublikos buvo importuojamas daug mažesnis kiekis nei iš Indijos. Importo iš Kinijos Liaudies Respublikos apimtį sudarė iš esmės mažiau nei pusę bendro importo iš Indijos.

(97) Todėl net jei Sąjungos pramonei buvo daroma žala dėl importo iš Kinijos, toks importas Sąjungos pramonės padėčiai negalėjo turėti tokio poveikio, dėl kurio būtų nutrauktas importo dempingo kaina iš susijusios šalies ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinis ryšys. Todėl laikinojo reglamento 113 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

2.3. Konkurencija su kitais Sąjungos gamintojais

(98) Viena šalis tvirtino, kad Sąjungos gamintojų prastus finansinius rodiklius galėjo lemti konkurencija su kitais Sąjungos gamintojais, kurie nebuvo skundo pateikėjai arba inicijavus bylą neišreiškė pritarimo tyrimui.

(99) Kitų Sąjungos gamintojų rinkos dalies raida buvo tokia:

	2009 m.	2010 m.	2011 m.	TL
Kitų Sąjungos gamintojų pardavimas Sąjungoje (MT)	34 926	55 740	55 124	55 124
Indeksas (2009 m. = 100)	100	160	158	158
Kitų Sąjungos gamintojų rinkos dalis	26,6 %	29,8 %	28,1 %	27,9 %

Šaltinis: skundas ir padėties nustatymo klausimyno atsakymai.

(100) Sąjungos gamintojų, kurie nebuvo skundo pateikėjai ir kurie konkrečiai neišreiškė pritarimo tyrimui, pardavimo apimtis sudarė 44 % bendros pardavimo Sąjungoje apimties, kaip nurodyta laikinojo reglamento 86 konstatuojamojoje dalyje. Jų pardavimo apimtis išaugo 58 % nuo apskaičiuotų 34 926 tonų 2009 m. iki 55 124 tonų per nagrinėjamąjį laikotarpį. Tačiau toks augimas yra santykinai nedidelis, palyginti su importo dempingo kaina iš susijusios šalies augimu tuo pačiu laikotarpiu (+ 110 %). Be to, šių Sąjungos gamintojų rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu išliko pakankamai stabili ir nebuvo nustatyta jokių požymių, kad jų kainos buvo mažesnės už atrinktų Sąjungos gamintojų kainas. Todėl daroma išvada, kad jų pardavimas Sąjungos rinkoje prie Sąjungos pramonei padarytos žalos neprisidėjo.

3. Išvada dėl priešastinio ryšio

(101) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 121–124 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

G. SĄJUNGOS INTERESAI

1. Bendrosios aplinkybės

(102) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 125 konstatuojamoji dalis patvirtinama.

2. Sąjungos pramonės interesai

(103) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 126–133 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

3. Nesusijusių importuotojų interesai

(104) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 142–144 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

4. Naudotojų interesai

(105) Nustačius laikinąsias priemones, septyni naudotojai ir viena naudotojų asociacija kreipėsi į Komisiją ir išreiškė pageidavimą bendradarbiauti atliekant tyrimą. Gavus jų prašymą, 2013 m. balandžio mėn. jiems nusiųsti klausimynai. Tačiau išsamius klausimyno atsakymus pateikė tik du naudotojai; per TL bendradarbiaujantys naudotojai apskritai sunaudojo 12 % viso iš susijusios šalies importuojamo produkto kiekio ir 2,5 % viso Sąjungoje suvartojamo kiekio; jie turėjo 32 darbuotojus, gaminančius galutinius produktus, kurių sudėtyje yra nagrinėjamo produkto. Ekonominis priemonių poveikis naudotojams buvo iš naujo įvertintas remiantis naujais duomenimis, pateiktais klausimyno atsakymuose; surengus tikrinamuosius vizitus dviejų naudotojų patalpose buvo patikrinta jų pateikta informacija.

(106) Naudotojai teigė, kad laikinojo reglamento 136 konstatuojamojoje dalyje nurodytas 9 % pelningumo lygis yra per aukštas ir nėra tipiškas naudotojų pramonės atžvilgiu. Gavus papildomus klausimyno atsakymus, perskaičiuotas vidutinis visų bendradarbiaujančių naudotojų pelningumas sudarė 2 % nuo apyvartos.

(107) Kalbant apie bendradarbiaujančius naudotojus taip pat nustatyta, kad iš susijusios šalies pirkti produktai vidutiniškai sudarė 44 % visos jų piršto nagrinėjamo produkto apimties, o susijusi šalis buvo vienintelis dviejų bendradarbiaujančių naudotojų tiekimo šaltinis. Per TL produkto, kurio sudėtyje yra nagrinėjamo produkto, apyvarta sudarė vidutiniškai 14 % visos bendradarbiaujančių naudotojų apyvartos.

(108) Pagal blogiausią scenarijų Sąjungos rinkai, t. y. jei galimo kainos padidėjimo iš viso nebūtų galima perkelti į platinimo grandinę ir naudotojai toliau pirktų tokį patį produkto kiekį iš susijusios šalies, dėl mūlo poveikio naudotojų pelningumas, gautas naudojant nagrinėjamąjį produktą arba jį naudojant produktui gaminti, sumažėtų tiek, kad naudotojų veikla taptų nuostolinga ir pelningumas būtų – 0,6 %

(109) Komisija pripažįsta, kad trumpu ir vidutinės trukmės laikotarpiu poveikis bus didesnis atskirų subjektų lygmeniu tiems naudotojams, kurių visą gaunamą kiekį sudaro iš Indijos importuojami produktai. Tačiau tokių

naudotojų nėra daug (tik du bendradarbiaujantys naudotojai). Be to, jei jų Indijos gamintojas bendradarbiaus, jie turi galimybę prašyti kompensuoti muitus pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnį, jei visos tokio kompensavimo sąlygos yra įvykdytos.

(110) Kai kurie naudotojai dar kartą išreiškė savo susirūpinimą, kad priemonės turės poveikio tam tikros rūšies vieloms, kurios Europoje negaminamos, t. y. produktams, įskaitant „series 200“ rūšies produktus, kaip aprašyta laikinojo reglamento 139 konstatuojamojoje dalyje. Naudotojų nuomone, Sąjungoje jos negaminamos dėl mažos paklausos ir gamybos proceso specifiškumo.

(111) Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos pramonė tokios rūšies nerūdijančio plieno vielas gamina ir joms tenka nedidelė Sąjungos pramonės rinkos dalis. Naudotojai kaip alternatyvų tiekimo šaltinį taip pat gali pasirinkti kitas šalis, kurioms netaikomos antidempingo ar antisubsidijų priemonės. Be to, tai pačiai paskirčiai galima naudoti kitų rūšių nerūdijančio plieno vielas. Todėl priemonių nustatymas negali turėti didelio poveikio Sąjungos rinkai ir šiems naudotojams. Taigi šis teiginys atmetamas.

(112) Kai kurie naudotojai pažymėjo, kad Sąjungos gamintojų panašaus produkto pristatymo laikas, palyginti su Indijos nagrinėjamojo produkto pristatymo laiku, buvo ilgesnis. Tačiau tai, kad prekybininkai ir prekyautojai gali kaupti produktų atsargas ir greitai gauti produktų, neturi įtakos faktiniam neigiamam importo dempingo kaina poveikiui įrodymui. Todėl ši argumentą reikia atmesti.

(113) Atsižvelgiant į pirmiau nurodytą informaciją, net jei kai kuriems naudotojams iš susijusios šalies importuojamam produktui nustatytos priemonės greičiausiai darys didesnę neigiamą poveikį nei kitiems, manoma, kad apskritai Sąjungos rinkai priemonių nustatymas bus naudingas. Visų pirma manoma, kad atkūrus sąžiningos prekybos sąlygas Sąjungos rinkoje Sąjungos pramonė galės savo kainas priderinti prie gamybos sąnaudų, išlaikyti gamybos ir užimtumo lygį, atgauti anksčiau prarastą rinkos dalį ir pasinaudoti masto ekonomija. Tai turėtų padėti pramonei gauti pagrįstą pelno dydį, leisiantį veiksmingai veikti vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu. Tuo pačiu pramonė pagerins bendrą finansinę padėtį. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad priemonių bendras poveikis naudotojams ir nesusijusiems importuotojams bus nedidelis. Todėl daroma išvada, kad bendra priemonių nauda kompensuos poveikį nagrinėjamojo produkto naudotojams Sąjungos rinkoje.

5. Išvada dėl Sąjungos interesų

(114) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikinojo reglamento 145 ir 146 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

H. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

1. Žalos pašalinimo lygis

(115) Vienam eksportuojančiam gamintojui apskaičiuotas žalos pašalinimo lygis buvo sumažintas atsižvelgiant į jo teiginį, kad dėl korektūros klaidų supainiotas tam tikrų sandorių valiutos keitimo kursas bei įtraukti grupės viduje atlikti sandoriai. Kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 148–151 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

(116) Tas pats eksportuojantis gamintojas teigė, kad Indijos į Sąjungą eksportuojami produktai parduodami didmenininkams, o Sąjungos pramonė Sąjungos rinkoje parduoda galutiniams naudotojams, todėl Komisija neatliko palyginimo atitinkamu prekybos lygiu. Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad Indijos eksportuojantys gamintojai parduoda abiejų kategorijų pirkėjams ir konkuruoja su Sąjungos gamintojais dėl tos pačios kategorijos pirkėjų.

2. Išvada dėl žalos pašalinimo lygio

(117) *Macro Bars and Wires* nebuvo apskaičiuotas individualus žalos skirtumas, nes šios bendrovės galutinis antidempingo skirtumas buvo *de minimis*, kaip nurodyta 51 konstatuojamojoje dalyje.

(118) Laikinajame reglamente naudota metodika patvirtinama.

3. Galutinės priemonės

(119) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytas tokio dydžio galutinis antidempingo muitas, kad būtų pašalinta importo dempingo kaina daroma žala, atsižvelgiant į Komisijos reglamentu (ES) Nr. 419/2013 nustatytą subsidijų skirtumą.

(120) Todėl dempingo muito normos nustatytos lyginant žalos skirtumus ir dempingo skirtumus, atsižvelgiant į subsidijų skirtumus ir visiškai juos išskaičiuojant iš atitinkamų dempingo skirtumų. Galutinio antidempingo muito normos yra šios:

Bendrovė	Dempingo skirtumas	Kompensacinis muitas	Žalos skirtumas	Galutinio antidempingo maito norma
GARG Inox	11,8 %	3,4 %	22,6 %	8,4 %
KEI Industries	7,0 %	0,0 %	41,9 %	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %	3,4 %	30,3 %	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %	3,4 %	23,8 %	0,7 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %	3,7 %	17,2 %	12,5 %
Venus group	11,6 %	3,0 %	23,4 %	8,6 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	6,8 %	0,0 %	32,1 %	6,8 %
Bendradarbiaujančios neatrinktos bendrovės	8,4 %	3,4 %	23,7 %	5,0 %
Visos kitos bendrovės	16,2 %	3,7 %	41,9 %	12,5 %

(121) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo maito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant tyrimą. Šios maito normos (kitai nei visos šalies mastu nustatytas muitas, taikomas visoms kitoms bendrovėms) taikomos tik importuojamiems Indijos kilmės produktams, kuriuos pagamino konkrečiai nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamiems produktams, pagamintiems bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, negali būti taikomos šios normos – jiems taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta maito norma.

(122) Vienas susijusios šalieseksportuojantis gamintojas pasiūlė išsipareigojimą dėl kainos pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį.

(123) Pastaraisiais metais nagrinėjamojo produkto kainos smarkiai kito, todėl jis nėra tinkamas išsipareigojimui dėl fiksuotos kainos. Siekdamas išvengti šios problemos eksportuojantis Indijos gamintojas pasiūlė taikyti indeksavimą pagal žaliavų sąnaudas. Šiuo atžvilgiu pažymima, kad negalima nustatyti tiesioginio ir tikslaus kainų svyravimo ir indekso ryšio, todėl indeksavimas nėra tinkamas. Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad gaminamas skirtingų rūšių nagrinėjamas produktas, kurį nelengva atskirti ir kurio kainos labai skiriasi.

(124) Be to, eksportuojantys gamintojai gamina įvairių rūšių nerūdijančio plieno produktus ir gali juos parduoti

tiems patiems pirkėjams Sąjungoje per susijusias prekybos bendroves. Dėl to kiltų rimtas kryžminio kompensavimo pavojus ir būtų ypač sunku veiksmingai stebėti išsipareigojimo vykdymą.

(125) Remiantis tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad siūlomo išsipareigojimo negalima priimti.

(126) Bet koks prašymas taikyti individualiai bendrovėms nustatytą antidempingo maito normą (pvz., pasikeitus ūkio subjekto pavadinimui arba įkūrus naują gamybos arba pardavimo subjektą) turėtų būti nedelsiant siunčiamas Komisijai⁽¹⁾ nurodant visą svarbią informaciją, ypač informaciją apie bendrovės veiklos, susijusios su gamyba ir pardavimu vidaus bei eksporto rinkose, pasikeitimus, kuriuos lėmė, pavyzdžiui, minėtas pavadinimo arba gamybos ir pardavimo subjekto pasikeitimas. Prireikus, reglamentas, kuriuo nustatomi galutiniai kompensaciniai maitai, bus atitinkamai iš dalies pakeistas, atnaujinant bendrovių, kurioms taikoma individuali maito norma, sąrašą.

4. Galutinis laikinųjų antidempingo maitų surinkimas

(127) Atsižvelgiant į nustatytų dempingo skirtumų dydį ir įvertinus Sąjungos pramonei padarytą žalą, manoma, kad būtina galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo antidempingo maito, nustatyto laikiniu reglamentu, sumas, neviršijant nustatytų galutinių maitų sumos,

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgija.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Galutinis antidempingo muitas nustatomas importuojamai Indijos kilmės nerūdijančio plieno vielai, kurios sudėtyje:

— nikelis sudaro ne mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus vielą, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 28 %, bet ne daugiau kaip 31 % masės ir kurios sudėtyje esantis chromas sudaro ne mažiau kaip 20 %, bet ne daugiau kaip 22 % masės,

— nikelis sudaro mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus vielą, kurios sudėtyje esantis chromas sudaro ne mažiau kaip 13 %, bet ne daugiau kaip 25 % masės, ir kurios sudėtyje esantis aliuminis sudaro ne mažiau kaip 3,5 %, bet ne daugiau kaip 6 % masės

ir kurios KN kodai šiuo metu yra 7223 00 19 ir 7223 00 99.

2. Galutinio antidempingo muto norma, taikoma 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokia:

Bendrovė	Muitas (%)	Papildomas TARIC kodas
Garg Inox, Bahadurgarh, Haryana and Pune, Maharashtra	8,4	B931
KEI Industries Ltd, New Delhi	7,7	B925
Macro Bars and Wires, Mumbai, Maharashtra	0,0	B932
Nevatia Steel & Alloys, Mumbai, Maharashtra	0,7	B933
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	12,5	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	8,6	B776
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	8,6	B777
Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Maharashtra	8,6	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai, Maharashtra	8,6	B779

Bendrovė	Muitas (%)	Papildomas TARIC kodas
Viraj Profiles Ltd., Thane, Maharashtra and Mumbai, Maharashtra	6,8	B780
Priede išvardytos bendrovės	5,0	B781
Visos kitos bendrovės	12,5	B999

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Jei bet kuris eksportuojantis Indijos gamintojas pateikia Komisijai pakankamai įrodymų, kad:

- tyrimo laikotarpiu (2011 m. balandžio 1 d. – 2012 m. kovo 31 d.) neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašyto Indijos kilmės produkto;
- jis nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatytos priemonės; ir
- pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamuosius produktus arba yra prisiėmusi neatšaukiamus sutartinius įsipareigojimus eksportuoti į Sąjungą didelį kiekį produktų,

1 straipsnio 2 dalis gali būti iš dalies keičiama į priede pateiktą sąrašą įtraukiant naują eksportuojantį gamintoją.

3 straipsnis

Garantijomis užtikrintos laikinojo antidempingo muto, nustatyto Komisijos reglamentu (ES) Nr. 418/2013 importuojamai Indijos kilmės nerūdijančio plieno vielai, kurios sudėtyje:

— nikelis sudaro ne mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus vielą, kurios sudėtyje esantis nikelis sudaro ne mažiau kaip 28 %, bet ne daugiau kaip 31 % masės ir kurios sudėtyje esantis chromas sudaro ne mažiau kaip 20 %, bet ne daugiau kaip 22 % masės,

— nikelis sudaro mažiau kaip 2,5 % masės, išskyrus vielą, kurios sudėtyje esantis chromas sudaro ne mažiau kaip 13 %, bet ne daugiau kaip 25 % masės, ir kurios sudėtyje esantis aliuminis sudaro ne mažiau kaip 3,5 %, bet ne daugiau kaip 6 % masės

ir kurios KN kodai šiuo metu yra 7223 00 19 ir 7223 00 99, sumos galutinai surenkamos. Sumos, viršijančios galutinę antidempingo muto normą, nerenkamos.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. lapkričio 5 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
L. LINKEVIČIUS

PRIEDAS

NEATRINKTI BENDRADARBIAUJANTYS EKSPORTUOJANTYS INDIJOS GAMINTOJAI

Papildomas TARIC kodas B781

Bendrovės pavadinimas	Miestas
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharastra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat